

ΜΟΣΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ο ΖΑΝ ΜΑΡΤΙΝΙΟΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀρχήστρα ἔπαιξε τελευταίως τὴ «Δευτέρα Συμφωνία τοῦ Ζάν Μαρτινιόν» ὑπὸ τὴν διεύθυναι τοῦ συνθέτη. Τὸ ἔργον ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἔτυχε ἰδιαίτερα τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς κριτικῆς. Ὁ Ζάν Μαρτινιόν εἶναι ἕνας νέος Γάλλος μουσικός.

Γεννήθηκε στὴ Λυών, στὰ 1906 καὶ ἀφοῦ ἀρχισε τὶς σπουδὲς του στὸ Ὄρειο τῆς γενετήρας του, τὶς συνεπλήρωσε στὸ Παρίσι, ὑπὸ τὴν διεύθυναι τοῦ Βενσάν ντ' Ἐντό, ἐνῶ συνάμα ἐξακολουθοῦσε νὰ μελετᾷ βιολί καὶ τόσο καλὰ μάλιστα, ὥστε βγήκε ἀπὸ τὸ Κονσερβατοῦρ μ' ἕνα πρῶτο βραβεῖο, στὰ 1928. Μπήκε στὴν ὀρχήστρα τῶν συναυλιῶν Λαμουρέ, ἔπειτα πέρασε στὴν Ἑταιρία Συναυλιῶν, ἔπαιξε ὡς σολίστ στὴ ραδιοφωνία, χωρὶς νὰ παῦση, ἐν τούτοις, νὰ συνθέτῃ. Γρήγορα ἀντελήφθη διὰ τὴν γνῶσιν του δὲν ἦσαν ἀρκετὲς καὶ ζήτησε μαθήματα ἀντιστίξεως, φούγκας καὶ ἐνορχηστρώσεως ἀπὸ τὸν διάσημον Ἀλμπέρ Ρουσσέλ. Στὰ 1938, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Λεόν Ζικκερά, ἡ φιλαρμονικὴ ὀρχήστρα ἐκτέλεσε γιὰ πρώτη φορά, τὴν 30 Μαΐου, μιὰ «Συμφωνίττα» τοῦ Μαρτινιόν γιὰ ὀρχήστρα ἐγχόρων, ἄρπα καὶ κρουστά. Τὸ ἔργον ἔτυχε ἐνθαρρυντικῆς ὑποδοχῆς τόσο ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, ὅσο καὶ τῆς κριτικῆς. Τὸν Μάρτιο τοῦ 1940, ὁ Εὐγένιος Μπιγκὸ διεύθυνε στὶς Συναυλίαις Λαμουρέ τὴν Συμφωνία του εἰς ντὸ καὶ ὁ Ζάν Μαρτινιόν χειροκροτεῖται θερμότερα. Ἀλλὰ ὁ νεαρός συνθέτης ὑπηρετεῖ ἤδη στὸ Μέτωπο καὶ σὲ λίγο βρίσκεται αἰχμάλωτος.

Στὸ στρατόπεδο αἰχμαλώτων, ὁ Ζάν Μαρτινιόν διασκεδάζει τὴν πλῆξιν τῶν ἀτίλειπτων ἡμερῶν ὀργανώνοντας μουσικὰς συγκεντρώσεις. Καὶ συνθέτει ἀδιάκοπα ἀνούραστα. Ἐνα ἀπὸ τὰ ἔργα του φέρει τὸν τίτλον τοῦ στρατοπέδου ὅπου κρατεῖται: «Στρατόπεδο IX, ἡ Μουσικὴ τῆς Ἐξορίας». Κι' αὐτὴ ἡ μουσικὴ εἶνε γραμμένη γιὰ Συμφωνικὴ Τζάζ. Δύο ἐκτελέσεις τῆς δίδονται στὸ Παρίσι, στὴν Ἑταιρία Συναυλιῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σάρλ Μόνς. Τὸ Ραδιόφωνον δίδει ἕνα «Ἀμπόλβε Ντόμινας» γιὰ ἀνδρική χορωδία καὶ ὀρχήστρα, γραμμένον εἰς μνήμην τῶν μουσικῶν ποῦ ἔπεσαν στὸν πόλεμον—Βιλερμόζ, Ζεάν Ἀλαίν, Μωρίς Ζωμπέρ—καὶ ποῦ ἡ πρώτη του ἐκτέλεσις εἶχε γίνει στὸ ὄχιον τὸ στρατόπεδο...

Μὲ συνεργασίαν τοῦ ἀββᾶ Πετί, ποῦ ἦταν συναχμάλωτος του καὶ ὁ ὅποιος ἔγραψε τὸ κείμενον—μιὰ παράφρασι τοῦ 86ου ψαλμοῦ—ὁ Μαρτινιόν συνέθεσε τὸ «Τραγοῦδι τῶν Αἰχμαλώτων» γιὰ μικτὴ τραγωδία, ὁμιλητὴ καὶ μινγάλη ὀρχήστρα. Ἐνα ἔργο μνημειώδες ὅπου δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ ἔμπνευσις τοῦ Μαρτινιόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλοῦσιον ταλέντου του ὡς συμφωνιστοῦ. Τὸ ἔργον ἐξετελέσθη στὴν Ἑταιρία Συναυλιῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σάρλ Μόνς καὶ ἔβωσε στὸν συνθέτη τὸ «Βραβεῖον Συνθέσεως τῆς Πόλεως Παριζιῶν» τοῦ 1943. Ἐπειτα μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν, ἐδόθησαν ἀκόμη δύο ἐκτελέσεις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνθέτη, μὲ διαρκῶς ἀεζάνουσα ἐπιτυχία. Σήμερα εἶναι στὸ ρεπερτόριον διαφόρων συμφωνικῶν ἑταιριῶν.

Ὁ Ζάν Μαρτινιόν ἔχει γράψῃ καὶ πολλὰ ἔργα Μουσικῆς Δωματίου—δυσὸν Σονάτες γιὰ βιολί καὶ πιάνο, Σονάτες γιὰ πιάνο, γιὰ βιολί σόλο, ἕνα Τριὸ ἐγχόρων, ἕνα Κουίντετο πνευστῶν κ. ἄ. Ἡ γονιμότης αὐτῆ

δὲν ἐμπόδιζε τὸν συνθέτη νὰ συνεχίσῃ μιὰ σταδιοδρομίαν ἀρχιμουσικοῦ, ἰδιαίτερα ἐντονῆ: Πολλὲς περιόδους διήρθευσε συναυλίαις στὴ Μ. Βρετανία ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Φιλαρμονικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Λονδίνου, ἀπὸ τοῦ 1946. Ἐπειτα στὴν Ἱρλανδία, στὸ Δουβλίνο καὶ στὸ Μπέλφαστ. Ταξίδια γόνιμα γιὰ τὴν τέχνην, ἀφοῦ ὁ Ζάν Μαρτινιόν, ἐπιτρέφοντας, ἔχερε τὴν δευτέρα Συμφωνία του, ποῦ ἐξετελέσθη τώρα, γιὰ πρώτη φορά, στὸ Παρίσι.

Ἐνας «Ἕγνος στὴ Ζωὴ» γιὰ ὀρχήστρα καὶ κύματα Μαρτενῶ, μιὰ «Ὄδη στὸν Ἥλιον» γιὰ ὁμιλητὴ, κόρα καὶ ὀρχήστρα, ἕνα «Λυρικὸ Κοντσέρτο» γιὰ κουαρτέτο ἐγχόρων καὶ ὀρχήστρα, προτίθενται στὸ ἔργον τοῦ νέου αὐτοῦ συνθέτου, ποῦ ἀποτελεῖ σήμερον μιὰ δόξα τῆς Γαλλίας ποῦ εἶχε γίνει ὁ «πρέσβυς» τῆς Γαλλικῆς Μουσικῆς στὶς χώρας ὅπου ἤξερε νὰ κερδίῃ τὴν ἐκτίμησιν τῶν μουσικῶν ποῦ διεύθυνε καὶ τοῦ κοινοῦ ποῦ ἐπιθυμεῖ καὶ εὐχεται τὴν ἐπιτροπὴν του.